

Narodna Straža

UREDNIŠTVO I UPRAVA: „NARODNA STRAŽA“
SÍBENIK. — RUKOPISI SE NE VRAĆAJU. — NE-
BILJEGOVANA SE PISMA NE PRIMAJU.

IZLAZI SVAKE SUBOTE
POJEDINI BROJ Kr. 4.

PREPLATA „NARODNE STRAŽE“ IZNOSI GO-
DIŠNJE Kr. 150. — ZA INOZEMSTVO Kr. 240
OGLASI PO CIJENIKU.

Br. 2.

Síbenik, 14. siječnja 1922.

God. II.

Barbari oskvrnuju crkve.

U talijanskoj komori, natrag dana, govorio je zadarski poslanik Krek, poznati lakrdija, o tobožnjem proglašanju Talijana u Jugoslaviji, tražio je energično istupanje tal. vlade te na posjetku posao pozdrav „braći preke mora“, koja su izložena „barbarima“.

Nadošao je zatim šibenski događaj, koji nije ni najmanje na čest tako razvikanoj kulturi našega prekomorskog susjeda. Pucanje na neoboruzani grad, za vrijeme mira, to je pravi barbarizam. Čitava svjetska stampa jednouđno je osudila takav postupak, jer je najveća povreda najosnovnijih međunarodnih običaja.

Prošle sedmice dogodilo se nešto treće, i to baš u Zadru, gradu poslaniča Krekicha, koji bi prama visokoj diplomaciji velike Italije, morao da vrši funkciju „svjetionika talijanstva i kulture na dalmatinskoj obali“.

Događaj je tako strašan, ogavan, nizak, svetogrdan, da ga se ne može pravim riječima ni izrazima ocijeniti.

Jedne noći prošle sedmice grupa zločinaca provala je u crkvu sv. Šimuna, te je ljudskim izmetinama oskvrnula oltar, na kojem je raka sv. Proroka. Svetiše Gospe od Kaštela gdje su kapucini, bilo je također obećašeno. Sama sveta slika bila je izmrcena i rasparana. Zidovi ovih crkava bili su zamazani i pokriveni raznim pogrdnim natpisima protiv vjere i crkve.

Tko je učinio ovakvo svetogrdno djelo? Mi ne tražimo. Bili fašisti, republikanci ili koja druga gradska fukara. Mi hoćemo, da ustanovimo samo neosporivu činjenicu, da seto dogada i može se jedino dogadati u Zadru i da to mogu učiniti samo „kulturni“ Talijani. Mi hoćemo da im vratimo u lice one uvrede, koje neprestano našauju našem narodu. Pravi barbari su oni, jer svetogrdje zadarsko to je najeklatantniji dokaz barbarstva, zloče i moralne dekadencije.

Naš narod je po svojoj biti i tradiciji duboko religiozan. Narod zadarske okoline od pamtivjeka goji veliku bogoljubnost prema svetištu sv. Šimuna. Kroz čitavu godinu zadarski otočani priređuju hodočašća i polazu osobitim pietetom zavjeti pred Prorokov raku. Svetogrdni čin najdublje je takmovo naš narod u najniješnje religiozne osjećaje, a napunio ga svetim gnjevom protiv takvih zverjera, koje oskvrnuju ono, što je sveto i Bogu dragoo.

Bijedni dio našeg naroda, koji još nosi teški teret tudinske vlasti, znao je, da mu Talijani ne će častiti njegove ni nacionalne ni vjerske svetinje. Zadarski događaj ga je potpuno uverio, kakva bi bila njegova sudbina, da je određeno po nesreći, da mu trajno robuje. Oni, koji se postavljaju kao

lučonoše kulture, štitnici vjerske slobođe i ispunjavanja, djelima dokazuju, koliko oni to znaju izvršavati.

Zadar — svjetionik kulture! — Ta je li se dogodilo većeg barbarstva u civilnom svijetu negoli u Zadru? Ovaj zadnji hotentotski čin nadmašuje

sve vandalizme i pljačkanja, koja je ovaj „sveti“ grad tekom okupacije od dana sloma učinio.

No neka bude tako! Treba ipak da civilna Evropa već jednom pozna njuhovu maskiranu kulturu! Nijesu Hrvati, nijesu Jugoslaveni barbari. Pravi su barbari oni, koji se nazivaju „lučonoše talijanstva i kulture na dalmatinskoj obali“!

Kraljeve zaruke.

Naš Kralj Aleksandar I. na poziv rumunjskog kraljevskog para proveo je pravoslavne božićne blagdane u Sinaju u društvu sa rumunjskom kraljevskom porodicom. Tu se sastao i našao i s lijepom kćerkom rumunjskog kralja, kneginjom Marijom, s kojom se zaručio na veliku radost obaju susjednih naroda.

Ta vijest brzo se raširila širom naše domovine i kod svih izazvala najveću radost, što će naš Kralj u njoj dobiti dobru i vjernu drugaricu, a nadod čekanu i željenu Kraljicu.

Sve naše novinstvo s odobravanjem i oduševljenjem piše ovih dana o kraljevom vjerdbi. Posvećuje čitave uvodnike i duge članke ovom važnom događaju, kojemu daje duboko i veliko političko značenje. Svi ističu, kako će se ovim kraljevim sretnim izborom utvrditi prijateljski odnosi naše države ne samo s Rumunjskom, nego i sa Grčkom, što je od velikog značenja po mir i konsolidaciji na Balkanu.

Naša mlada buduća kraljica ima sada 22 godine. Kćerka je rumunjskog kralja Ferdinanda iz kuće Hohenzollern i njegove supruge Marije iz kuće Saxe-Coburg-Gotha. Po majci je dakle u rodbinstvu sa engleskom kraljevskom kućom. Bog ju je obdario ne samo naravnom ljepotom, nego i rijekom inteligentnošću i plemenitošću srca. Starija joj se sestra Elizabeta prošle godine udala za grčkog prijestolonaslednika Nikolu.

Bilo u sto dobroih časa! Svaku sreću želimo i našem Kralju i mladoj mu zaručnici i cijeloj domovini!

Fašistički teror.

Narod proti današnjem režimu - Nasilja i prijetnje fašista. - U društvu sa vojnom graničnom stražom uz nemiruju i izazivaju mirne seljane. - Oboružani napadaj na župni stan. - Traže svečanu Misu u kat. crkvi na pravoslavni Božić! - Stičeni od vlasti. - Uapšen glavar mjesata, a napadači pušteni na slobodu. - Ogorčenje naroda.

(Posebni dopis „Narodne Straže.“)

MURTER, 8. siječnja 1922.

Ovih se dana dešavaju u našem selu takvi događaji, koji mogu da posluže kao dobra ilustracija protunarodnog rada stanovite stranke i kao dokaz, da naše prilike veoma približuju omima u Makedoniji. Čitavo naime naše selo osjećajući predobro na svojim ledima svu težinu protunarodnog rada današnjeg režima počam od žandara i općinskih komesara, pa redom drži se složno u poštenoj zakonitoj opoziciji protiv današnjih vladajućih stranaka.

No u selu postoji šaćica od dvadesetak ljudi, koji vole vino, a organizovani su u fašističkoj Jug. nacionalističkoj naprednoj omladini, za koju se gosp. narednik žandarmerije u Tijesnome izražuje, da su „državni“, a kojoj je jedina zadaća, da uzemni ruje mirno i radno pučanstvo. Ako takvima u ponosi ustreba kapljica vina, onda se kao „državni“ obrate mjesnoj vojnoj graničnoj straži i s oružanim Rusom-vojnikom sile da poslige zakonitog sata krčmar toči vino, koje

se onda nosi u kasarnu, da se zajednički pije. Kad bi sve to ostalo na tomu, ni po jada. No to donosi za sobom užasni posljedici, kao što su slijedeće.

6. o. mj. ti fašisti omladinci oboružani oružjem vojne granične straže počeš selom izazivati i prijetiti mirnom pučanstvu, a u noći skupa s nikom i po nalogu predsjed

svoje organizacije dolazeći iz vojnicke kasarne na župski stan i da uđu u stan, jer ne vjeruju u učenjima, da župnika nema u stanu. K tomu se izražuju, da oni moraju po nalogu imati odgovor još večeras na svoje pismo, u kojem traže od župnika sutra, na pravoslavni Božić, svečanu pjevanu Misu u mješovit katoličkoj crkvi. Uto je prispi i župnik, te hoće da uđe u stan. No napadači držeći se za bajonetu ne dopuštaju mu da uđe u stan, već u mraku traže, da im odmah tu u dvorištu odgovori, jer da su oni „bog župnika“. Župnik to nije htio, pak se

nalazio u velikoj pogibelji života, da nije medutim na njegov poziv stigla seoska ronda i razoružala napadače. Tom prigodom našla je u dvorištu još jednog vojnika, a na omladincima vojničke bajunete, vlasništva mjesne granične straže.

Sutradan uveči isti vojnici, čije su bajunete bile nadene na civilima, i i ako su znali, da im se zaplijenjene bajunete nalaze kod rondaša, dolaze oboružani puškama i bombama bez ičije dozvole u stan župnika i presijom zahtijevaju, da im se izruče bajunete. Te iste noći polomljeno je kopje sa „Jugoslavenske Čitaonice“ i provaleno u kuću rondaškog haramabaše Marka Turčinova, koji je napadače razoružao. Odneseno mu je siromašku čovjeku 80 kg. ulja. Naveće ta napredna omladina nalavljuje u krčme, vadi noževe prijeti krčmaru i mirnom pučanstvu pokazujući na svoj nož govori im: „Ovo je bog vaš“, a zatim se udaljuje, a da ni ne plati krčmaru.

Naveo sam sam par čina „napredne“ demokratske omladine iz zadnjih dana. Sve izazove nemoguće mi je iznijeti, jer bih samoj novini oduzeo preveć prostora.

Pučanstvo, koje je jako ogorčeno očekuje, da će se vojnici granične straže zamijeniti s takvima, koji će znati vršiti zakonito svoje vojničke dužnosti i držati do svog vojničkog dostažanstva. Preko svoga obljužbe nog glavara proti ovom teroru i nasiljima brzojavno je prosvjedovalo na Kr. Poglavarstvo u Síbeniku tražeći zakonitu zaštitu lične sigurnosti. Ne stanu li Vlasti već jednom energično na kraj ovim razbojničkim bandama po našim selima, bojati se, da samo pučanstvo bude prisiljeno užeti u svoje ruke obranu svojih života i časti otaklanjući od sebe svaku odgovornost, što bi bilo na veliki uštrb mira i reda u državi, ali osobito ugleda naših vlasti.

U zadnji čas primamo još ove vijesti od našeg dopisnika:

MURTER, 13. siječnja. Fašisti ili bolje kačaci u Murteru nastavljaju prijetnjama noževima, kao mi Jose Mudronje, gdje toče vino i plačaju ga.

Seoski glavar, vrlo ugledna i poštena osoba, koju je odmah nakon oslobođenja, još u prvim zanosima, zakonito izabran glavarom sa 380 protiv 30 glasova, prosvjedao je brzojavno na Poglavarstvo. Nakon prosvjeda od žandara je uapšen usred noći uz asistenciju istih fašista, koji dan prije navališe oružjem na župnika i bolestan leži već od utorka u tamnici u Tijesnome. Istraga mršava. Žandari ne dozvoljavaju, da im se niti na oči donese bajunete vojne granične straže, koje su bile od seoske zaplijenjene na fašistima, a koje dan poslije sami vojnici uz prijetnju,

oboružani bombama od ronde iznudše na povratak. Napadači su već pušteni na slobodu, da do koji dan učine koje novo nasilje. Svijet se svemu tome samo čudi i pita, dokle će on sve to mirno i strpljivo podnositи.

Iz naših neoslobodenih krajeva!

U Italiji opstoji jako društvo: „Lega italiana per i problemi adriatici.“ 30. pr. m. bila je u Mlecima u dvorani dell' Ateneo Veneto opća skupština mletačke sekcije naznačene „Lege“, a to za nacijonalističke interese, uz mnogobrojno prisustvo članova i najodlčnije mletačke gospode.

L'on. Giovanni Giuriati na toj skupštini prikazao je program rada i sve, što mora izvesti mletačka sekcija revnim sudjelovanjem sa središnjom upravom društva. Upozorio je na ciljeve, na koje se mora poglavljati obazirati mletačka sekcija, biva na trgovinu i trgovačke odnose sa Trstom, Rijekom i Zadrom, napose na one sa Jugoslavijom, a poglavljati na unapređenje i pomnožavanje trgovačkih odnosa sa Dalmacijom i uopće na sve, što treba uređiti, da se opet ožive što viši odnosa sa dalmatinskom obalom, gdje je za vijekovo držao gospodstvo, svoje mletački lav.

Suviše Giuriati je otvoreno nazočio, kako su tijesni odnosi između trgovine i politike: kako naime valja trgovinom i talijanskim jezikom raditi u političke svrhe, na čemu naravno oni kasnije mogu osnovati svoje nacionalističke zahtjeve i politička prava. Napokon je umolio prisutne, neka svu uvaže korist ovoga poglavljeg patriotskog rada „Lege“ i da ju pomognu u svemu. To je sve dakako bilo primljeno sa odobravanjem.

Tomu se nije ni čuditi. To je njihova poznata politika Macchiavellia: za postignuće svrhe mora se rabiti svako sredstvo.

Kad znamo za ovo, sada je pak jugoslavenska, a napose dalmatinska rodoljubna dužnost: zapamtiti dobro tu njihova „pošteno“ politiku, te ih po mogućnosti držati daleko. U nuždi treba ih usilovati, barem u trgovačkim odnosima, da se služe u dopisivanju našim narodnim jezikom. Ne smijemo im više nasjedati, pak da kasnije na temelju talijanskog dopisivanja budu mogli osnovati svoja politička prava na ove njihove „nespašene“ krajeve. Svi rodoljubi moramo biti na velikom oprezu! To je naša rodoljubna dužnost!

PODLISTAK

Dva koncerta.

Glasba je veća objava nego sva znanost i filozofija.

Beethoven.

(Konac).

Još smo bili pod dojmom Dumicevica koncerta, kad nas iznenadi ugodna vijest, da će pianistica gdica O. Javor u društvu s pjevačicom gđicom Livijom Sigala 2. januara dati veliki klasični koncerat. Gdici O. Javor pretjecali su najlaskaviji glasovi. Ona se bijaše već u Zadru istakla kao vanredno darovita pianistkinja. O gdici Sigala malo se znalo pobliže; ali je njezin glas, i nepoznat, mnogima bio bliži i shvatljiviji od zvukova na klaviru, pak je zato i interes za ovaj koncerat bio veći, i ako ni izdaleka onakav, kako su to umjetnice zasluzile.

Program je bio sastavljen brižno i razumijevanjem. Vrijedno je naglasiti, da je polovica programa bila posvećena djelima slavenskih skladatelja. To je vrlo pohvalno i na čast

Iz naših neoslobodenih krajeva.

Iz okupirane III. zone, poč. siječnja.

Saznajemo, da se naša Vlada u Beogradu odazvala željama naših učitelja u okupiranoj trećoj zoni, te im sa 1. veljače o. g. odredila isplatu u talijanskim lirama, i to onako, kako primaju talijanski učitelji u Zadru. Stvar je zbilje potpuno opravdana, jer nitko ne može da pojmi užasno stanje, našeg činovništva svih grana u trećoj okupiranoj zoni zbog velikog pada dinara. Očekujemo i stavljamo na srce našoj Vladi u Beogradu, da će stoga biti pravedna i prema svim ostalim našim državnim namještenicima i umirovljenicima u okupiranoj trećoj zoni, te s 1. veljače i njima odrediti isplatu u tal. lirama, tim više, što ih, kako mislim, nije baš prevelik broj.

Jedan za sve.

Molat, 8. siječnja.

Cijenjeni gosp. urednič! U 24. broju od 31. pr. m. Vašeg cijen. lista čitamo, kako se gosp. zastupnik dr. Ante Dulibić kod naše Vlade u Beogradu lično zalagao za prehranu putanstva u Dalmaciji:

Mi najtoplijie zahvaljujemo gosp. dru. Dulibiću na njegovom ličnom zauzimanju, kao i Visokoj Kr. Vladii u Beogradu na njezinom obećanju, kojој se ovim putem najtoplje preporučamo, da kod odnosne razdoblje pruži najobilatiju pomoć ovom pod tudišnjem jarmom toliko ispačenom pučanstvu.

Pomoć se očekuje kao ozeboj sunca, jer je kukavno pučanstvo do skrajnih granica već iscrpljeno. Prihoda nema nikakvog, zarade uopće od nikud. Sve, što kupuje, mora plaćati u talijanskim lirama. A odakle mu lira?

Pojedine obitelji ostavise prešte godine za rasplod: tko jednu, tko dvije stoke sitnog zuba, jer velikog ne imadu. No, za njihovo ljetu nevolju bili su kasnije prisiljeni, da i njih prodadu, e da uzmognu prehraniti kukavnu obitelj.

Imao bili još mnogo pisati o bijedi ovđešnjeg pučanstva, ali radi ograničenog prostora Vašeg cij. lista ograničujem se danas na već istaknuto.

NESTAŠICA RIBE U ŠIBENIKU.

Naš je grad bio na glasu radi obilnosti ribe, koju bi iz okolice donosili na tržište. Danas te obilnosti nema. Naprotiv je rijetko ovde vidjeti veću

našim umjetnicama. Danas, kad je poslije svjetskoga rata misao slavenske užajamnosti, za prvi put u historiji, dobila stvarniju podlogu, i naši umjetnici i javne glazbene produkcije treba da posluže toj velikoj misli slavenskoga jedinstva, da pridonese, u plenitoj medusobnoj atankuci, i oni svoj kamen k zajedničkoj zgradi svih Slavena. Tā koje ćemo skladatelje bolje razumjeti od svoje braće? Tko će nam tako otkriti svoju dušu i govoriti nam tako od srca k srcu? Kao oni? Čija li će bol naći jačeg odaziva u našem srcu negoli bol ispačenih slavenskih duša, koju je skladatelj umio da prelije u tonove i da joj dade neprolaznu životnu snagu?

Pa kakvim nam istom jezikom govorite naša braća s istoka i sa sjevera, braća, koju smo ovoga puta imali sreću da čujemo u koncertnoj dvorani! To je bio jedan dio, iako malen, naše slavenske povijesti, naših braća i patnja, čeznuća i poleta naših!

Tu si ponajprije čuo divne zvukove onoga velikana na klaviru, Rubinsteinu († 1894.), savremenika i preneca samome Lisztu; opajao si se

količine ribe. Uzrok je tomu bez dvojbe i nestasica mreža i drugog ribarskog alata, ali i to stoji, da se od strane općinske vlasti prave poteškoće našim ribarima.

Fakat je, da ribu, koja se lovi u našim okolnim vodama, naši ribari radije voze u Split, gdje nema one ukočnosti u određivanju cijena sa strane vlasti, i gdje je općinska takša na ribaricu veoma niska prama taksu naše ribarnice. Tako se dakle ribarna bolje isplati i put i prodaja ribe u Splitu, nego u Šibeniku.

Mi imamo vrijednih i poduzetnih ribara. Jedan takav ribar nam je jamčio, da bi se on obvezao donijeti svaki dan u Šibenik barem 3 kvintala ribe, kad bi općinska vlast što se tiče cijene izdala ususret ribarima, kao što se to čini u Splitu.

To je nužno obzirom na narav ribarskog obrta. Ribar se muči po cijele noći. Kadšto ima dobar lov, ali to je rijetkost; obično ulovi malo ili ništa. U slučaju obilna lova može ribar da prodade svoju ribu jestinije negoli kada ulovi samo malu-količinu. U ovom slučaju je prisiljen, da ribu proda skuplje, da mu se trud isplati.

Tu dakle ne smije da bude nijkakve ukočnosti pri određivanju cijena, već treba da vlast postupa razborito, imajući pred očima interese potrošača, potrebe tržišta i interese ribara. Vlast treba da se stavi u direktni doticaj sa ribarima i da pojnitivo isplaši njihove želje i tražbe. Ako ovo današnje stanje stvari potraje daleće, mi ćemo u Šibeniku željeti, da vidimo kilogram ribe. Općina treba da ovdje hitro providi u interesu prehrane građa i da se kani strančarenja zagriženosti i ukočnosti u svojim odredbama:

Dopisi.

5. siječnja 1922.

Uvjeti u kojima živi i stanoviti borišnici u Šibeniku, ljudi koji još i danas u narodnoj državi ne mogu imati živinu plastičnu „Demokratiju“ da prikriju, sve ono što je kod tih malih najveće, a to je pomenjanje sjećaja s narodom, s kojim je u kojem živu. Kada se takvima pribini da podmetnjam nekih neistina na svoje mještanice s kojima hoće da govorade, nijesu se još dovoljno od malenih učinili velikima u očima svojih „državotvornih“ gospodara, onda proširuju svoju denuncijantsku vještina i na narod obližnjih mesta.

čuvstvenim skladbama Skobelevskog i Rachmaninova, divio se fantaziji Chopinovoj, zanjo se čisto slavenskim začajem intimne Dvoržákovе „Humoreske“.

Osim ovih slavenskih komponista iznijela nam je gđica Javor i jednu čuvstvenu skladbu od začetnika francuske glazbeno-impresionističke škole, Debussy-ja, pak zatim Brahmsovu „Baladu“ i Lisztovu „Rapsodiju br. 12.“

U gdici Javor upoznali smo sjajnu virtuoskinju na klaviru. Tehničkih poteškoća za nju nema, ona posve suvereno vlasti svojim glazbalom. Stoga nam se i svidjela najvećma u onim djelima, gdje je mogla njezinu virtuoznost najbolje da odskoči: u prvoj i zadnjoj točki njezina programa, u Rubinsteinoj „Velikoj Etidi“ i u Lisztovoj „Rapsodiji 12.“ Nasuprot su svi oni komadi, u kojima skladatelj nije imao pred očima toliko virtuozeno-tehniku stranu kompozicije, koliko umjetničku, učinili na nas manje ugodan dojam, jer nijesu imali dovoljno života, jer su bili nekako bez duše — a ovo je najglavniji uvjet opće ljepote i dražestii, pa i glazbene.

Tako se nekome od tih prohtjelo, da u „Demokratu“ od 23. pr. m. u dopisu iz Tijesna očni Murter s ne-rođoljubljiva podmećući Murterinima, da voze svoju ribu na prodaju u Zadar. Kako je to pisanje tješnjanskih malih i „silnih“ prosta laž, da poštena javnost u zabludi ne promjeni svoje dobro mišljenje o visokom rođoljubljiju Murtera, dužan sam u ime cijelog sela, da javno istupim, opet ne toliko na obranu časti i rođoljublja, koje nam onakvi ne mogu ponisti, koliko proti njihovoj zlobi, a opasnoj u ljudskom državstvu. Da Murter hoće da pleš po receptu tih malih i „silnih“, naručuju da bismo onda bili poštedeni od tih izmišljotina. No Murter sa svojom „Hrvatskom Čitaonicom“ — najstarijom na selu u Dalmaciji — bio je u vijek nepokolebivi hrvatski borac proti „silnom“ austrijskom žandaru i čvrst u svojoj jugoslavenskoj svijesti za dobre talijanske okupacije. Isto tako hoće Murter da i danas drži visoko svoje jugoslaventvo na poštivanju hrvatstva daleko od onih, koji ma-hoće odozgo da nameću kalup jugoslaventu po svojoj miloj volji.

Mali i „sili“ postali bi još silniji, kad bi radi njih trošio više papira-pak ču zato da završim s opomenom-njima i svakom neprijatelju seljačke sloge, kao što ju Murter ima, da se protiv seljaka u seljačkoj Jugoslaviji ne može ići k dobru.

Murterin.

Rogoznica, 9. siječnja 1922.

Snugđe se radi i miče, pa i kod nas ovdje. Da se ne bi pomislio, da smo mi amo zamrli, evo Vam se javljamo. Božićne svetkovine u ovom velikoj župi prošle su u miru i Božićni blagostovlju. Narod vrvio crkvu sa svih strana: i kopnom i morem, Crkva velika, no u ove dane mala, da prihvati se pusti narod. U crkvi služba Božja se obavlja uz pratnju orgulja, a pjevanje božićnih pjesmica uz pratnju tamburica i gusalja, na kojima gudi slijedni orguljaš i zborovoda tamburaškog zbora brat Čeh gosp. Kučera. Sve ovo dobro djeluje na narod i vas razdragan ostavlja kuću Božju, da se vrati svojim dvorovima. No prije nego izide iz selu, hoće da poigra i kolo. Davni je to običaj i stari, ali u vijek radosni i novi. Glas ga pak zvona zatim prati daleko, daleko do njegovih dvora, i mi smo amo kupili zvona: 7 ih na broju u ukupnoj težini od preko 900 kg. Sva su ljevana kod

Gđica Javor bila je iza svake točke programa srdaćno pozdravljena, što je ona bez sumnje svojom fenomenalnom virtuozenošću potpuno i zasluzila.

Prava je objava bila druga umjetnica: gđica Ljilja Sigala. Svojim opsežnim, u stilu stare talijanske škole savršeno izvježbanim glasom, koji ima tako ugled i simpatičan timbar, te je u svim registrima izjednačena, svojim jasnim i pravilnim izgovorom, perfektnom intonacijom, slobodnim i naravnim predavanjem gđica Sigala osvojila je u jedan mah cijelu publiku. Ona je čitavom svojom povojom do kazala, da pripada onim rijetkim umjetnicama, koje postižu najveće uspjehu sredstvima najjednostavnijim i najnajranijim.

I ona nam je, kao i gđica Javor iznijela nekoliko komada od modernih francuskih glazbenika - impresionista, koje je umjela — kao i Zajčevu „C nogorko“ — da čuvstveno i istinsko prikaže. Dvije će ipak točke njezine programa ostati u pameti svima, koji su god imali sreću, da se one večeri naučuju čiste umjetnosti. Tko će ikad zaboraviti onu nježnu melodiju Li-

Cukrovu u Splitu. Neka mu bude bla-goslovljena svaka para! U zvoniku sada imamo tri: jednog nam ostavila pk. Austrija od kg. 450, a dva su nam nova u ukupnoj težini od 513 kg., u koje uložimo starog materijala 300 kg., što je pošlo za rukom crkvenoj upravi spasiti pri slomu u Splitu.

Tamburaški nam zbor lijepo napreduje. I grad bi se mogao s njim ponositi. Ovih poklada naši tamburaši kane prirediti dvije predstave i dva koncerta. Osnovan je i Prosvjetno društvo. Nade je, da će raditi bolje nego dosada. Turilo je u narod preko 100 „Danica“. Ne ču da Vam pišem o politici. Samo mogu reći, da su Rogozničani bili uvijek na svom mjestu, kad je ustrebalio, pak če i ubudće. Ta otvorene su pameti, te će lako razabrati, u kakvo im je kolo stupiti.

Naše su prehrambene prilike odveć teške. Narod oskudjeva. Žetva je slaba, ribanje nikakvo, bajama izdala, a ulja ni kapi. Skrajna bi bila potreba, da nam se odmah pomože. Bit će odveć dugo čekati na ono, što obećaše i zapisše, ali još ne izdaše u našem Beogradu. Zameo snijeg pute, a vaguni se u njemu rastopše! Moguće je, i ovako jedan dan odgovore na koju interpelaciju. Za danas budi Vam ovo dosta, gosp. uredniče!

Knjizvenost.

Socialna Misel. Upozorujemo sve naše sumišljenike, da se već sada preptale na naš novi jugoslavenski kršćansko-socijalni mjesecnik „Socialna Misel“, koji će sigurno izaći 15. ov. m. i stajati godišnje samo 100 K. Jer će „Socialna Misel“ biti pisana razumijivo za svakoga i najvernije zastupati od oca našega pokreta dra Kreka baštinjena kršćansko-socijalna načela: da se ljudsko društvo do temelja obnovi u duhu evanđelja, koji znači oslobođenje od tjelesnog i duševnog ropstva, moralna je i staleška dužnost kako katoličkog inteligenta tako i svakoga našeg sumišljenika, da „Socialnu Misel“ podupire i agitacijom i preplatom i suradnjom. List će urediti dr. Gosar i Fr. Ferseglav, poznati naši radnici i stručnjaci na socijalnom i kulturnom polju. Naručuje se kod Ničmana, prodajalna K. T. D. u Ljubljani.

Sva je kršćanska kultura danas na katoličkoj štampi.

darskoga, punu tuge, „Rusijo, tebe je snijeg zakrio“, koja nam je u divnoj interpretaciji umjetnice podavala živu sliku velike, ali nesretnе i izmučene Rusije? Tko se ne česa zadovoljstvom sjecali „Erlkönig-a“, toga prvijenca Schubertovih popjevaka, prikazana onako silnom dramatičkom snagom? To je bio bez sumnje najsvršenije izveden komad čitavog programa, pa je stoga gdica Sigala pobrala za nj buran, zasluzen aplauz.

Tako je i drugi koncerat imao veliki uspjeh. On je ostavio u publici neizbrisivi uispomenu i zahvalnost prema objemu umjetnicama, koje nam pružiše dubok umjetnički užitak. Jedna je bila samo želja, kad se pročulo, da gdica Sigala skoro ostavlja naš grad: da bismo obje umjetnice mogli ponovno biti u zajedničkom programu.

Način je želja ispunila. Osam dana poslije svoga prvog koncerta održala je nov koncerat s novim programom.

Način je se doimalo, kad si vi-dio, gdje ni sada nije bilo pravog odaziva, gdje ni najbiranjiji program,

Gradske vijesti.

Sretnu novu godinu želimo svim čitaocima i prijateljima pravoslavne i grko-katoličke vjere.

Okićen grad. Jučer je naš grad osvanuo okićen narodnim i državnim zastavama, da tako učestvuje u radosti cijelog naroda, što se naš mlađi Kralj sretno zaručio u Sinaju s kneginjom Marijom, kćerkom rumunjskog kralja. Zastave se još i danas viju.

Lična vijest. Naš nar. poslanik dr. Ante Dublić u četvrtak večer oputovao je za Split. Odatle će u Zagreb na zajedničko vijeće izvršnih odbora HPS i SLS, pak u Beograd, da sudjeluje u radu Narodne Skupštine, koja se otvara 16. ov. mj.

Na prolasku. U četvrtak večer bio je na prolasku kroz naš grad nar. poslanik dr. Trumbić. Sa strane našeg grada-narodstva priredene su mu ovacije.

Prvo redovito zasjedanje potrote Kako čitamo u službenom „Dalm. Glasniku“, 6. veljače u 9 sati prije podne otvorit će se prvo redovito zasjedanje porotnoga suda kod okružnog suda u Šibeniku.

Promjene na Sudu. Jer je dosadašnji predsjednik našeg okružnog i zemaljskog suda, g. Mate Bojančić, bio ovih dana umirovljen, upraviteljem okružnog i zem. suda u našem gradu imenovan je viši prizivni savjetnik dr. Stjepan Spalatin, koji je već 6. ov. mj. preuzeo upravu. Gosp. Bojančić ovom prigodom bio je odlikovan redom sv. Save III. stepena.

Prijava vojnih obvezanika. Tužne nam se mnogi težaci iz okolice, da po naredenju gosp. opć. upravitelja moraju pridoći u Šibenik sva godišta između god. 1895-1872., da se prijave na općini. To je težacima vrlo teško i stajalo bi ih mnogo dangube i novaca. Mislimo zato, da bi gosp. upravitelj bolje učinio, da odredi jednoga ili dva činovnika od općine, koji će poći u veća sela i tu obaviti popis vojnih obvezanika. Tim se ne samo, i onako siromašan, narod ne sili na bespotreban trošak, nego ima korist i samo općinsko upraviteljstvo, da ne moraju hiljade naroda navajati na općini i ometati uredovanje u istoj. Narod to s pravom očekuje, jer se tu radi o takvih 20-30 godišta, dok se ranije znalo i za sama tri godišta poslati činovnika na selo.

„Uboškom Domu“ gosp. Stipe Šare darovalo je 200 K, da počasti uspomenu pk. Ivana Medića. - Uprava mu harno zahvaljuje.

kao što je bio ovaj, nije mogao da pobudi većeg zanimanja.

Na čelu je programa bila „Sonata, op. 57“ (appassionata) od najvećega klasičnog instrumentalne glazbe — od Beethovena († 1827.) Iako ovo djelo pripada srednjem periodu Beethovenove umjetničke produkcije, ipak s obzirom na glasovirsku tehniku i na veličinu konceptacije nijedan ga drugi glazbeni velikan nije ni izdaleka dosegao: ni Chopin, ni Schumann, ni Liszt, ni Brahms. Beethovenu služi klavir namjesto cijelog orkestra. On je čudesan u svojim novim melodijama, u svojoj originalnoj ritmici i harmoniji. Zato je razumljivo, da genij Beethovenov nalazi malo pravih interpretatora. Među ove, mislim, ne bismo mogli ubrojiti gdicu Javor, iako se ona očito trudila, ne da svlađa tehničke potreškoće, kojih za nju nema, već da prodre u dih i smisao kompozicije i otkrije nam njezinu umjetničku, unutrašnju vrijednost.

Naproši su veoma uspjeli omanje skladbe, kao n. pr. Debussy-jeva „Mjesečina“ (s krasnim dinamičkim nijansiranjem), Chopinov „Nokturno“ i

ženska Narodna Zadruga privredila je sinoć u zgradbi Državnog Doma u korist bratske ruske kolonije „Zabavno veče“ u 9 sati uvečer sa čekanjem pravoslavne nove godine.

Za našu „Šibensku Glazbu“. Od privremenog Odbora primili smo ovaj apel na naše grada-narodstvo, koji rado uvrštavamo: „Šibenčani! Nema sredstva, koje bi jače potreslo čovječjom dušom, nego što je glazba. Ona ima moć, da kroti divlje zvijeri, a čovjeka tolikim ushitom opoji, da nečuvenom lakoćom srće u najkrvaviji boj. — Glazbena umjetnost u neku je ruku mjerilom kulture dotičnog grada, a Krešimirov grad je dao dosta dokaza muzikalne sposobnosti, kao i da se dade oduševiti za sve, što je lijepo, dobro i plemenito. — Ovo je 34. godina, da „Šibenska Glazba“ vrši svoj plemeniti, uzgojni zadatak pozdravljeno sudsudjelujući svakoj nacionalnoj radosti i žlosti. — Kao sve narodne ustanove, i glazba je za vrijeme talijanske okupacije doživjela krizu, koju sad proživljuje. Glazbari kao ljudi, koji najbolje shvaćaju važnost i ljepotu muzike, nastoje, da dogovorno s privremenim odborom ovu ustanovu uzdignu na dostojnu visinu. — Da ova kulturna institucija ponovno oživi i da nas uzmogne i unaprijed oplemenjivati, neophodno je potrebito, da je korporacije i imućniji građani što izdašnje novčano podupri. Radi toga umoljava, se svakoga, da na kolorednici, koja će morati donesenja, napiše iznos, koji misli mjesечно doprinjati u fond „Šibenske Glazbe“. — Uvjereni smo, da se nikakav rodoljub ovom pozivu ne će oglasiti i da ćemo pozdravljajući građana imati u našem Šibeniku glazbu, koja će nam služiti na diku! — Braćo! Pjesma i glazba sve osvaja, pak neka i naša srca spaja — Privremeni Odbor“.

ZADNJE BRZOJAVKE. Triumfalni povratak kraljev u Beograd. —

Beograd, 13. siječnja. Veličanstven je bio povratak kraljev u Beograd. Na dugom putu od Subotice do Beograda na svim većim stanicama, koje su bile veličanstveno okićene, od brojnog skupljelog mnoštva i predstavnika vlasti bio je burno pozdravljen uz oduševljeno klanjanje. Kralju i Njegovoj vjerenici. Osobito je ganutljiv prizor bio u Novom Sadu, kad je pred Kralja, koji je bio izšao

Hornova „U spomenicu“, kojima je pianistica umjela da dade puno života i umjetničke zbilje. U ovu smo se poslijednjoj divili tehničkoj vještini lijeve ruke, dok se u Lisztovoj parafrazi Rigoletta ispoljila sva virtuoznost i tehnički čar pianistkinje.

Gdica Sigala afirmirala se i ovoga puta kao neobična koncertanta pjevacica s temeljitoj glazbenom naobrazom. Njezin zvonki glas pun je duševnog izražaja i miline, njezino predavanje naravno i ugodno. Ona nas je i ovoga puta obdarila nekolikim skladbama svojih zemljaka. Čuli smo i opet genijalnog majstora Schuberta i impresionistu Debussyja, čuli smo i opet Lidarskoga: „Rusijo, tebe je snijeg zakrio!“ S ovom topalom, čuvstvenom kompozicijom, kojoj je umjetnica podala osobit čar, rastala se gdica Sigala od nas, pozdravljena burnim odobravanjem i pljeskom.

Nerado se rastajmo s dvoranom, u kojoj smo u kratkom razmaku vremena proživjeli toliko lijepih časova i opajali se umjetnošću Dumića i gospodica Javor i Sigala.

Dr. I. V.

na stepenice vagona, stupio stari ruski general Černoj. On mu je pred 20 godina bio profesor na petrogradskoj vojnoj akademiji. Kralj se s njim rukovao, te izmijenio nekoliko riječi. Kad je u 4 sata stigao dvorski voz na beogradsku stanicu, nepregledno mnoštvo naroda udarilo je u burno klanjanje Kralju. Kralj je odmah izšao, izrukovao se najprije sa knezom Pavlom, primio čestitajući od Pašića u ime vlade i od dr. Ribara u ime Narodne Skupštine, pozdravio se sa svojim vjernom tu prisutnom vojskom i krenuo u Dvor. U večer priredena je Kralju svečana velika bakljada. Skoro sav Beograd našao se pred Dvorom, kad je načelnik Mitrović u ime prijestolnice pozdravio Kralja i čestitao mu na vjeridbi. Kralj je odgovorio, da je dirnut ovolikom radošću, koju dijeli sa prijestolnicom cijim narodom. Njegovi zrak, te da je uveren, da će dobiti ne samo dobru suprugu, nego i kraljicu, koja će s narodom dijeliti sve dobro i zlo.

Zajedničko vijeće izvršnih odbora hrvatske i slovenske pučke stranke.

Zagreb, 14. siječnja. Sutra, 15. ov. m., u 10 sati prije podne održati će se u prostorijama ovdješnjeg tajništva HPS zajedničko vijeće izvršnih odbora HPS i SLS s ovim dnevnim redom: 1. Izvještaj o položaju 2. Taktika stranaka i Jugoslavenskog Kluba. 3. Eventualija. Vijećanju će prisutstvovati i svi zastupnici Juovoslavenskog Kluba.

Razgovor tal. poslanika u Beogradu s našim ministrom vanjskih posala.

Beograd, 13. siječnja. Naš novi ministar vanjskih posala dr. Ninčić primio je jučer u podne talijanskog poslanika na našem dvoru Manzonija. Razgovor se vodio o dogadjajima u Šibeniku, te je potrajan dosta dugo.

Panadriatičke tendencije Italije.

Pariz, 12. siječnja. „Opšteje Djelo“ osvrću se u jednom svom broju prošlih dana na Šibenski incident smatra ga „simptomom pooštene situacije u odnosima između Jugoslavije i Italije, koji je u vezi sa panadriatičkim tendencijama Italije“.

Francuska vlast predala demisiju.

Pariz, 13. siječnja. Kako javljaju jučerašnji listovi, francuska je vlast demisijonirala. Sastav nove vlade povjeren je Poincaré-u.

Povlačenje engleskih četa iz Irske. — Skoro oslobođenje uapšenika.

London, 13. siječnja. Buduć irski parlament nakon duge i oštре rasprave napokon odobrio englesko-irske sporazum na veliko zadovoljstvo obaju naroda, danas je započelo povlačenje engleskih četa iz Irske. U prvom su redu evakuirani neki odjeli pomoćne policije. U garnizonama se već vode najveće pripreme za brzu evakuaciju svih engleskih četa, koje se nalaze u Irskoj. I u tannicama su poduzete sve mjerne pripreme, da i svi uapšenici budu što prije oslobođeni.

Saziv. Uprava Nabavilačke Zadruge državnih namještenika u Šibeniku ovim pozivlje svoje članove na vanrednu glavnu skupštinu, zakazanu ponovo za 18 januara 1922. u 15. sati, koja će se držati u prostorijama Državnog Doma. — Preporuča se družinarima, da što brojnije isto učestvuju radi važnosti tačaka, koje se na istoj imaju pretresati.

Kod potpisane knjižare mogu se dobiti:
Općinski Zakon,
Pravilnik i Izborni Red
 sa dotičnim novicama. Peto izdanje. 80 str. u 8°. Din. 2.
Izvadak iz Kaznenog Zakona.
 54. str. u 8°. Din. 1.
HRVATSKA KNJIŽARA - SPLIT.

TVORNICA KONOPA **GRGO UREM - ŠIBENIK.**

Izradiva svakovrsnih konopa za ribare, brodove i ostale potrebe prema narudžbi veće i manje, koji se mogu dobiti u svako doba.

Uvijek ih ima na zalihi.

SOLIDNA I TOČNA IZRADBА - CIJENE UMJERENE.

Tvornica se nalazi između Suda i Bolnice u Varošu kuća br. 20.

STAKLENE PLOČЕ

6 m/m debele poluzrcalne ploče prima marka „Vitreus“. Porcelan, Šuplo, prešano, brušeno staklo, predmeti za rasvjetu kao i medicinske flašice i staklene lončice za mast i svjetiljke, otprema brzo sa tvornice i skladišta u Zagrebu kao i u kompletinim kombiniranim vagonima uz tvorničke cijene.

SKLADIŠTE ČEŠKIH TVORNICA STAKLA I PORCULANA

WEISS I DRUG, ZAGREB
Paromilinska cesta 2.

Iz bivše naklade „Narodnog Lista“ u Zadru mogu se kod naše knjižare opet nabaviti slijedeće knjige:

Cvit razlika mirisa duhovnoga

upisan i dan na svitlost po O. Fra Tomu Babiću. 422 str. u velikoj 8°. Din. 5.

Molitve za Puk

što se pivaju preko svete Mise po župama Dalmacije. Prevedene iz Rimskoga Misala. Treće izdanje. 103 str. u 4°. Din. 5.

HRVATSKA KNJIŽARA - SPLIT.

„SELJAČKI KALENDAR“ ZA GOD. 1922.

je pučka knjiga, kakve u našoj literaturi još nije bilo, pa zato svršaća na sebe osobitu pažnju. Zapravo je to mala enciklopedija političkog znanja, koje je presvjetljenom našem težaku danas potrebno, da se snade u vrtlogu problema.

Dobro će doći i mnogome inteligentu. Takođe smo knjigu trebali. Zato je pravovaljano i svima preporučujemo. Stoji 20 K. - Naručuje se na adresu: Stjepan Barić, Zagreb, Josipovac 22.

Nastojte, da se „SELJAČKI KALENDAR“ proširi po svim selima.

KNJIŽARA FILIP BABIĆ - ŠIBENIK (HRVATSKA KNJIŽARNICA - ZADAR)

Novo moderno uređen i povećan posao. — Potpuno skladište Jugoslav. knjiga. — Veliki sortiment knjiga stranih jezika. — Tvorničko skladište papira uz najjeftinije cijene. — Sav pribor za uredje, općine i škole. — Skladište školskih knjiga. — Prima preplatne na stručne i periodične časopise svakog jezika i struke. — Muzikalije svake vrsti. — Pribor za pisaće strojeve Stenizel i Karbon-papiri.

Otpremna brza i točna a cijene jeftine. — Solidna послугa.

POZOR! **NOVO!**

PAPIRNICA
GRGO RADIĆ
(prije A. et G. Rude)

ŠIBENIK (Glavna ulica).
Bogati izbor svih vrsti umjetničkih dopisnika, te šibenskih razglednjica.

Veliko skladište

serpentina i korijandola

koje prodajem na veliko i na malo uz vrlo niske cijene. Prodaja školskih potrepština, raznog papira te sve vrste kanclerijskog pribora.

Trgovina raznih parfema, mimošišnih sapuna, praška za zube i slično, te raznih igrački za djecu.

Cijene umjerene !

NOVO! **POZOR!**

Bogato skladište šivačih strojeva
SINGER

kao i svih pojedinih dijelova šivačih strojeva, šivačih igala i mašinskog ulja.

Prodaja uz gotov novac i obrnuću otpatu.

Na svakom je stroju naznačena cijena, koja je ista za cijelu Jugoslaviju.

ANTE FRUA
ŠIBENIK Glavna ulica.

Zastupnik gornje tvrtke za Šibenik i okolicu.

Glavno Zastupstvo tvornica „Sufid“

Karbida, Kalciumcianamida i ostalih umjetnih gnojiva za državu S. H. S.

Grubišić & Comp.

ŠIBENIK (Dalmacija)

Upute i cijene daje tvrtka na zahtjev.

Brzojavi: Cianamid

Telefon Br.

Otpremu robe sa stanice Bakar u luku i obratno, te ukrcaj na parobrode preuzima najbrže i najkulantnije

Opravništvo Dalmatie - Bakar

t. j. tt. FOREMPOHER i drug

Vlastita skladišta brašna, tjestenine

i žitarica

POMORSKA AGENCIJA.

Brzojavi: FOREMPOHER, Bakar

Telefon br. 14.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Glavna ulica br. 122
I. kat.

Podružnica Šibenik.

Brzojavni naslov: Gospodarska
Telefon br. 16.

Centralna Ljubljana.

Podružnice: Đakovo, Maribor, Sarajevo, Sombor, Split.

Ispostava: Bled. — Interesna zajednica sa: Sveopćom zanatljijskom bankom d. d. u Zagrebu i njenom podružnicom u Karlovcu, te Gospodarskom bankom d. d. u Novom Sadu.

Glavnica i pričuva skupa sa filijacijama R. 50.000.000.

Podjeljuje trgovcima kredite, ekskomptira mjenice, lombardira vrijednosne papiere, kupuje i prodaje valute i devize, prima uloške na tekući račun i na knjižice te obavlja sve bankovne i burzovne transakcije uz najpovoljnije uvjete.